

Een oproep tot bezinning: laten we de bij niet vergeten in onze klimaatambities

Bijen zijn de stille werkers van onze natuur. Zonder hen zou onze wereld er heel anders uitzien. Zij bestuiven niet alleen onze gewassen, maar houden ook de natuur in balans. Met elke bloem die zij bezoeken, versterken zij de biodiversiteit, die de basis vormt van onze voedselketen. Bijen zijn meer dan insecten; zij zijn een levensader van onze planeet. Toch lijkt de nieuwe regelgeving rondom de verplichte registratie van bijen en hommels de verbinding met deze levensader te verstoren.

Het invoeren van administratieve lasten voor bijenhouders – of dit nu hobbyisten of professionals zijn – voelt niet als een ondersteuning van biodiversiteit en klimaatdoelen, maar eerder als een ontmoedigingsbeleid. Dit roept een belangrijke vraag op: hoe rijmt dit plan zich met onze gezamenlijke ambities voor een duurzame wereld?

Een tegenstrijdigheid met de klimaatdoelen

Bijen spelen een onmisbare rol in het herstel van biodiversiteit, een van de speerpunten van het Europese klimaatbeleid. Ze bestuiven wilde bloemen, fruitbomen en groenten, waardoor niet alleen ecosystemen bloeien, maar ook de CO₂-opname van planten wordt gestimuleerd. Minder bijen betekent minder natuurlijke bestuiving, wat niet alleen de biodiversiteit onder druk zet, maar ook de CO₂-uitstoot indirect kan verhogen. Hoe kunnen we spreken over klimaatambities als we degenen ontmoedigen die de bij, en daarmee onze natuur, beschermen?

Lokaal voedsel en gezonde ecosystemen

De overheid wil korte voedselketens en lokaal geproduceerde gewassen stimuleren, omdat dit minder transport betekent en dus minder uitstoot. Bijen maken dit mogelijk door de natuurlijke bestuiving van lokale gewassen. Toch maakt dit plan het moeilijker voor kleinschalige bijenhouders en natuurlijke bestuivers om hun werk voort te zetten. Minder bestuiving leidt tot lagere opbrengsten, waardoor we meer afhankelijk worden van grootschalige, geïmporteerde producten – precies het tegenovergestelde van wat we willen bereiken.

Natuurinclusieve landbouw in gevaar

Er wordt veel gesproken over natuurinclusieve landbouw, waarin natuurlijke processen zoals bestuiving een centrale rol spelen. Boeren die samenwerken met de natuur en gebruikmaken van bijen en andere natuurlijke helpers, leveren een belangrijke bijdrage aan een duurzame toekomst. Maar hoe kunnen we deze landbouw stimuleren als de mensen die bijen houden en verbinden, te maken krijgen met regels en administratieve lasten die hen ontmoedigen?

Wat zeggen we hiermee?

Met dit plan geven we het signaal dat de verbinding met de natuur, waar bijen symbool voor staan, van ondergeschikt belang is aan controle en bureaucratie. We zeggen tegen de kleine, gepassioneerde imkers en verbinders: *"Jullie werk doet er minder toe."* Dit is een boodschap die we ons niet kunnen permitteren in een tijd waarin de natuur ons harder nodig heeft dan ooit.

Een oproep tot heroverweging

Dit is een oproep tot bezinning. Laten we samen terugkeren naar de kern: bijen zijn geen bureaucratisch probleem, maar een cruciale oplossing voor onze natuur, onze voedselzekerheid en ons klimaat. In plaats van hen te belasten, zouden we hen moeten beschermen en ondersteunen. De nieuwe generatie moet leren dat de bij ons verbindt met de aarde en dat we alleen kunnen bloeien als we haar beschermen.

Ik nodig beleidsmakers uit om dit plan opnieuw te overwegen. Zoek naar manieren om samen te werken met imkers, boeren en ambassadeurs voor de bijen. Stimuleer bewustwording, faciliteer vrijwillige initiatieven en maak ruimte voor degenen die zich inzetten voor het welzijn van bijen. Alleen door samen te werken, kunnen we een toekomst bouwen waarin de bij blijft zoemen en onze planeet kan blijven bloeien.
